Dela monarhia burghezo-moşierească la Republica Populară

(Urmare din pag. 1-a)

henzollern, descendent al unuia din cele mai reacţionare dinastii din Europa a căpătat misiunea de a înăbuşi lupta ţărănimii române.

De această misiune s'a achitat strălucit în 1907, când a organizat înăbuşirea în sânge a răscoalelor ţărăneşti.

Intr'o broşură publicată încă în anul 1906, cu prilejul a 40 de ani de domnie a lui Carol I şi intitulată „Patruzeci de ani de sărăcie, de robie şi ruşine, se spune: „...el (Carol I n. r.) a căutat încă dela începutul domniei sale să-şi identifice interesele economice cu ale clocoilor şi capitaliştilor şi astăzi a reuşit să ajungă unul din cei mai mari proprietari şi capitalişti din ţară".

Urmaşii săi nu s'au lăsat mai prejos.

Ei au acaparat necontenit zeci şi zeci de întreprinderi industriale, bănci şi moşii, astfel încât în 1940 când s'a publicat lista unei părţi însemnate din averile regelui, s'a văzut că regele capitalist şi moşier întrece pe departe pe toţi ceilalţi fabricanţi, moşieri şi bancheri.

„Monarhia a fost creată — arată tov. V. Luca în articolul său din numărul precedent al ziarului nostru — pentru a opri desăvârşirea revoluţiei burghezo-democratice în România şi pentru a aservi ţara cu ajutorul acestei dinastii germanice intereselor capitalului străin".

Intr'adevăr, istoria monarhiei în România este nu numai istoria înăbuşirii mişcărilor ţărăneşti, ci şi istoria sforţărilor burghezo-moşierimii române în frunte cu regele pentru zdrobirea mişcării organizate a clasei muncitoare, singura clasă interesată să ducă până la capăt progresul democratic al României. Istoria monarhiei este istoria prigoanirii vechei mişcări socialiste, a aruncării în ilegalitate a partidului clasei muncitoare — Partidul Comunist Român — istoria lui 13 Decembrie, a Lupenilor, Griviţei, a lui 24 Februarie.

Istoria monarhiei este istoria nesocotirii sistematice a voinţei poporului, istoria instaurării unor regimuri din ce în ce mai reacţionare, istoria alunecării spre fascism. Dela guvernele burghezo-moşiereşti numite şi schimbate după bunul plac al camarilelor diferiţilor regi, la dictatura regală a lui Carol II şi la dictatura fascistă deschisă din 1940-44, nu este decât un singur lanţ neîntrerupt, lanţ din care poporul român nu s'a smuls definitiv decât la 6 Martie 1945.

Drumul acesta a fost totodată drumul aservirii României imperialismului apusean.

Încă nu se usucase bine sângele ostaşilor români şi ruşi căzuţi pentru eliberarea României de sub jugul turcesc, că independenţa ţării şi fusese pusă la dispoziţia altor stăpâni.

Ziarele democratice de pe timpul lui Carol I sunt pline de relatări şi proteste împotriva servilităţii cu care regele servea interesele băncilor şi trusturilor germane, înstrăinând bogăţiile ţării.

Urmaşii lui au practicat pe scară tot mai largă aceeaşi politică servilă faţă de trusturile franceze, engleze şi americane.

In 1906, broşura socialistă pe care am amintit-o mai sus prevestea: „Dacă România ar urma încă mult timp calea pe care o îndrumează regele Carol, ea ar ajunge în halul Chinei..."

Sub Carol şi urmaşii lui, România a ajuns într'adevăr, din punctul de vedere al independenţei sale naţionale, în halul Chinei şi chiar mai rău, rostogolindu-se în mlaştina războiului antisovietic şi a jugului german.

După înfrângerea Germaniei hitleriste, imperialiştii americani şi englezi nu s'au putut deprinde cu ideea că România şi celelalte democraţii de tip nou nu mai sunt semi-colonii de tipul Chinei. Pentru a-şi recâştiga dominaţia asupra acestor ţări şi putinţa de a le jefui, imperialiştii anglo-americani, au încercat să folosească monarhiile din Italia şi din ţările balcanice drept centru de raliere al agenturilor lor reacţionare înlăuntrul ţării, drept cale de pătrundere a intervenţiei străine în ţară şi de provocare a războiului civil.

Aşa s'a şi întâmplat acolo unde monarhia n'a fost înlăturată la timp: în Grecia. Poporarele Bulgariei, Iugoslaviei, Albaniei şi Italiei au înţeles însă primejdia. Monarhia a fost înlăturată.

Şi în România partidele burghezo-moşiereşti, partide care s'au demascat ca simple agenturi ale imperialismului american şi englez au făcut din monarhie lozinca frontului unic al reacţiunii şi sub această lozinică pornirăţă la provocarea ciocnirilor gen 8 Noembrie, atât de mult dorite de aţâţătorii la război dela New-York.

Dar existenţa monarhiei a servit şi în mod direct imperialiştilor în încercările lor de a bara drumul poporului român spre consolidarea independenţei sale, spre democraţie populară şi socialism.

Vorbind în raportul său la Consfătuirea din Polonia a celor 9 Partide Comuniste despre acţiunea cercurilor reacţionare externe, tov. Gh. Gheorghiu-Dej spune:

„Sub influenţa acestora din urmă, curând după venirea la putere a guvernului Groza, Regele a cerut guvernului să plece. El a declarat că nu mai recunoaşte guvernul, a rupt cu acesta toate relaţiile şi a refuzat să semneze legile şi decretele guvernului, pentru a le da caracterul de acte „neconstituţionale".

In această situaţie, guvernul Groza a guvernat timp de 5 luni, continuând a trăduce în viaţă programul de prefaceri democratice.

Paralel cu aceasta cercurile reacţionare anglo-americane au încercat pe cale de presiune diplomatică să înlăture noul guvern ca nereprezentativ şi să redea partidelor reacţionare locul conducător în guvern. Datorită sprijinului energic al guvernului sovietic reprezentanţii Angliei şi Statelor Unite ale Americii au fost siliţi să accepte soluţia, dată de acordul dela Moscova din Ianuarie 1946, Guvernul Groza a rămas la putere".

Şi mai târziu însă, monarhia a rămas o frână în calea reformelor democratice cerute de popor şi necesare progresului economic, politic, social şi cultural al ţării noastre, o piedică în calea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Contradicţia între caracterul muncitoresc-ţărănesc al guvernului şi al regimului şi cel burghezo-moşieresc al ţării noastre nu putea să dureze la nesfârşit. Ea a fost soluţionată în favoarea poporului, prin înlăturarea monarhiei şi proclamarea Republicei Populare Române.

An nou în ţară nouă — spuneam la începutul articolului.

Da, ţară nouă: republică populară nu este orice fel de republică. Republica populară nu este şi nu poate fi o republică de felul celor burgheze care servesc tot atât de bine interesele exploatatorilor ca oricâce monarhie.

Republica Populară Română are la bază unitatea politică, organizatorică şi ideologică a clasei muncitoare în cadrul Partidului Unic Muncitoresc. Ea are la bază alianţa dintre muncitori, ţărănimea muncitoare şi intelectualitatea progresistă, sub conducerea muncitorimii. Ea are la bază guvernul muncitoresc-ţărănesc.

Întărind aceste temelii ale Republicii Populare Române, făcând zid în jurul ei împotriva duşmanilor dinăuntru şi din afară, muncind din răsputeri şi fără răgaz pentru reconstrucţia ţării, vom asigura un tempo rapid în desvoltarea democraţiei noastre populare şi vom pune bazele desfiinţării exploatării omului de către om.

Trăiască Republica Populară Română!

Sorin Toma

CONFEDERAŢIA GENERALĂ A MUNCII

salută cu mândrie şi entuziasm proclamarea Republicii Populare Române

Cu ocazia proclamării Republicii Populare Române, Comitetul Executiv al C. G. M. a trimis Prezidiumului nou ales următoarea telegramă:

PREZIDIUMULUI REPUBLICEI POPULARE ROMANE

Bucureşti

Confederaţia Generală a Muncii, în numele întregei muncitorimi manuale şi intelectuale, salută cu mândrie şi entuziasm proclamarea REPUBLICEI POPULARE ROMANE.

Clasa muncitoare care a stat permanent în fruntea întregului popor, pentru cucerirea libertăţii şi democraţiei în România, vede în înlăturarea definitivă a monarhiei, înlăturarea piedicii care a stat în calea desvoltării progresiste a României şi a bunei stări a poporului nostru.

Vă asigurăm că muncitorimea organizată dela oraşe şi sate, alături de toate forţele democratice, va munci şi va lupta cu şi mai mare entuziasm, pentru întărirea şi desvoltarea economică a ţării, pentru asigurarea independenţei şi suveranităţii Republicei Populare Române.

TRAIASCA REPUBLICA POPULARA ROMANA CARE A DESCHIS DRUM LARG UNUI VIITOR LUMINOS POPORULUI NOSTRU!

TRAIASCA PREZIDIUMUL REPUBLICEI POPULARE ROMANE!

COMITETUL EXECUTIV AL C. G. M.
Preşedinte, GHEORGHE APOSTOL

ŞTIRI POLITICE

Astăzi la ora 12 dim., membrii guvernului şi ai corpului diplomatic prezintă felicitări Prezidiumului Republicei Populare Române, cu ocazia Anului Nou.

Solemnitatea va avea loc în sălile fostului palat regal din Calea Victoriei.

★

E. Sa d. Mihail Sadoveanu, *membru în Prezidium-ul Republicei Populare Române, va păstra şi mai departe demnitatea de preşedinte al Adunării Deputaţilor.*

★

Tov. Ana Pauker, **ministrul Afacerilor Străine, a primit Marţi dimineaţa în audienţe separate pe ministrul Cehoslovaciei la Bucureşti Iaroslaw Kraus şi pe ministrul Iranului la Bucureşti** Abbah Forouhar.

★

Ministrul Cehoslovaciei la Bucureşti Iaroslaw Kraus a părăsit eri Capitala plecând într'un scurt concediu la Praga.

★

Comisia de pregătire a organizaţiei unice de femei a expediat telegrame de felicitări femeilor din U.R.S.S., Iugoslavia, Bulgaria, Franţa, Cehoslovacia, Ungaria, precum şi următoarelor luptătoare pentru drepturile femeilor: Maria Roseţti, Liuba Chiţinavschi, Alexandra Sidorovici, Eugenia Rădăceanu şi Micaela Manasse.

★

Cu ocazia Anului Nou, Comitetul Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii din România a trimis telegrame de felicitări Federaţiei Sindicale Mondiale, V.T.S.P.S. — Moscova, C.G.T. — Paris şi generalului **Markos** preşedintele guvernului democrat al Greciei Libere.

Deputaţi din Frontul Plugarilor aclamă furtunos proclamarea Republicii Populare la Parlament

ARMATA POPULARA ROMÂNA TREBUE SĂ FIE RIDICATĂ LA INALŢIMEA ARMATELOR ŢĂRILOR VECINE

Cu prilejul Anului Nou, tov. Emil Bodnăraş, ministrul Apărării Naţionale, a dat următorul

ORDIN DE ZI Nr. 1

Soldaţi, subofiţeri, ofiţeri,

Anul ce a trecut, a fost un an de muncă şi de luptă pentru întărirea regimului nostru democratic şi refacerea Ţării, cu toate pedicele puse în cale de reacţiunea internă şi internaţională. Prin înlăturarea monarhiei, piedică în calea desvoltării noastre spre un regim de democraţie populară, anul 1947 se încheie cu instaurarea REPUBLICEI POPULARE ROMANE.

Poporul român, în frunte cu clasa muncitoare, a pornit la clădirea unei noui alcătuiri de Stat, Republica Populară, în care toată puterea aparţine numai poporului. Republica Populară va preface Ţara noastră într'un Stat puternic, înaintat şi va spori mult prestigiul nostru naţional în ochii celorlalte popoare şi state democratice, va întări poziţia noastră de forţă activă şi respectată în cuprinsul lagărului anti-imperialist şi democratic.

OSTAŞI,

Pentru armată, odată cu sfârşitul anului se încheie o etapă în evoluţia sa. Această etapă este caracterizată prin reorganizarea şi trecerea armatei pe picior de pace. Opera de reorganizare a armatei, n'a fost uşoară, din cauza urmărilor războiului şi a unei situaţii economice grele care a avut repercusiuni şi asupra armatei.

Odată cu începerea anului nou, se deschide şi pentru armată o nouă etapă. Şi înainte şi azi, forţele democrate în frunte cu Partidul Comunist Român s'au străduit să asigure o situaţie bună armatei. Din cauza politicii duşmănoase faţă de oştire, dusă de reprezentanţii reacţiunii liberalo-ţărăniste — azi înlăturaţi din guvern — oştirea a avut de suferit lipsuri materiale.

Dat fiind condiţiile obiective noui, armata va avea o situaţie corespunzătoare unei armate apărătoare a Republicei Populare.

Această nouă etapă însemnează pentru oştire:

— îmbunătăţirea situaţiei materiale a soldaţilor, subofiţerilor şi ofiţerilor;
— o alimentare mai bună;
— un nivel de trai mai ridicat;
— o bună echipare;
— bune condiţiuni higienice;
— ridicarea nivelului educativ, cultural, etc.;
— posibilităţi neîngrădite pentru toţi ostaşii să dobândească gradele pe care le vor merita prin muncă, devotamentul şi pregătirea lor.

OSTAŞI,

Creînd aceste condiţiuni, cer din partea tuturor un efort mărit, spre a ridica Armata noastră pe un loc cât mai scurt timp, la înălţimea armatelor ţărilor vecine prietene.

Pentru aceasta se impune:

— o disciplină militară conştientă şi fermă;
— o pregătire militară şi politică temeinică;
— autoritatea comandanţilor bazată pe o serioasă pregătire profesională şi o înaltă conştiinţă politică;
— vigilenţă;
— simţul răspunderii şi cinste desăvârşită;
— o judicioasă planificare a muncii care trebue să stea la baza întregii activităţi;
— controlul efectiv în toate domeniile;
— încadrarea tuturor în concepţia democraţiei populare.

Armata Română va trebui să devină unul din cele mai bine organizate şi disciplinate corpuri ale poporului nostru, apărătoare a drepturilor, libertăţilor şi păcii poporului nostru şi a naţionalităţilor conlocuitoare, reazim puternic al păcii democratice şi suveranităţii naţionale, gata oricând să respingă orice încercare a imperialiştilor ce vor să subjuge lumea, necontenită apărătoare a Republicei Populare Române.

Să luptăm pentru consolidarea Republicei Populare Române, chezăşia sigură a libertăţii şi suveranităţii noastre naţionale, care va rădica o Patrie puternică şi fericită a tuturor celor ce muncesc cu braţele şi cu mintea dela sate şi oraşe.

Cu încredere deplină în munca şi devotamentul vostru, vă urez „LA MULŢI ANI"!

Trăiască Republica Populară Română.

Trăiască Armata Populară Română.

Ministrul Apărării Naţionale
EMIL BODNARAŞ

Şefii oştirii au depus jurământul de credinţă poporului şi Republicii Populare Române

Ostaşii unităţilor militare din Capitală au jurat să apere independenţa Republicii Populare Române şi interesele poporului muncitor

După proclamarea Republicii Populare Române, în seara zilei de 30 Decembrie, în cabinetul de lucru al tov. Emil Bodnăraş, ministru al Apărării Naţionale, şefii oştirii au depus jurământul de credinţă poporului şi Republicii Populare Române

Au fost prezenţi: g-ral Lascăr Mihail, inspector de Armată, g-ral Dămăceanu D., inspector de Armată, Pretorian Septimiu, Şeful M. St. Major, g-ral Petrescu Dumitru, inspector g-ral al Armatei pentru Educaţie, generali Verdeş, secretar general M.A.N., general Haupt Mircea, secretar general M.A.N., colonel Coliu, secretar general M. A. N., şi general Alexiu Paul.

★

Eri, 31 Decembrie 1947, unităţile militare din Capitală au lor muncii, jurând să apere independenţa şi

Intr'o atmosferă de mare entuziasm, subofiţerii, ofiţerii şi întreg personalul Marelui Stat Major, au depus jurământul de credinţă, Republicii Populare Române

Vestea abdicării Regelui Mihai şi a proclamării Republicii Populare Române, a fost primite cu mare entuziasm de subofiţerii, ofiţerii şi întreg personalul Marelui Stat Major.

In aceeaş zi, la orele 22, personalul Statului Major s'a adunat în sala de festivităţi, unde într'un cadru solemn şi de mare sărbătoare au depus jurământ de credinţă Republicii Populare Române, în faţa d-lui gen. S. Pretorian, şeful Marelui Stat Major şi a d-lui gen. Drăgănescu, prim subşef al Marelui Stat Major.

D. gen. Pretorian, a dat citire actului de abdicare şi proclamaţiei guvernului, după care personalul Marelui Stat Major a depus jurământul potrivit formulelor pentru armată şi civili.

După depunerea jurământului, într'o succintă cuvântare, d-gen. Pretorian a subliniat importanţa actului de abdicare a Regelui Mihai, arătând în acelaş timp că ţării noastre, în forma nouă de Republică Populară, i se deschid căi de desvoltare aşa cum nu a mai cunoscut în tot cursul istoriei sale.

Festivitatea s'a încheiat la orele 23.30 în ovaţiile entuziaste ale asistenţii care şi-a luat angajamentul de a sluji cu devotament regimul de democraţie populară şi de a depune toate eforturile pentru progresul şi înflorirea Republicii Populare Române.

Ostaşii, ofiţerii şi subofiţerii regimentului 1 Grăniceri au depus jurământul de credinţă Republicei Populare Române

Ieri dimineaţă, în sala de festivităţi a Cazărmii Grănicerilor din Bucureşti ostaşii, subofiţerii şi ofiţerii Regimentului I Grăniceri şi ai Atelierului de Reparaţiuni Auto, au depus jurământul de credinţă Republicii Populare Române.

Cu ocazia acestei solemnităţi, a luat cuvântul d. colonel Popescu Aurel, comandantul unităţii, care, arătând sensul prefacerilor structurale către care păşeşte ţara noastră, subliniază că transformarea României din regat în Republică Populară, adaogă încă o verigă lanţului de cuceriri ale poporului nostru înregimentat în lagărul statelor anti-imperialiste şi doritoare de pace".

Au mai vorbit apoi: plut. Tudose Constantin din partea subofiţerilor din regiment, caporalul Neagu Gheorghe, din partea ostaşilor şi căpitanul I. Uzu, din partea corpului ofiţeresc.

La sfârşit cei din sală au votat o moţiune prin care s'au angajat să servească cu credinţă poporul şi Republica Populară Română.

Salariaţii publici din Capitală au depus jurământul de credinţă poporului român şi Republicei Populare Române

Incă de dimineaţă pe sălile principalelor ministere era o animaţie neobişnuită. Funcţionarii erau aşteptarea solemnităţii depunerii jurământului de credinţă poporului român şi Republicei Populare Române.

Pătrunşi de însemnătatea acestui act istoric care a dus la înlăturarea monarhiei, rămăşiţă feudală şi piedică în dezvoltarea democraţiei populare, salariaţii publici şi-au manifestat entuziasmul şi devotamentul

La Ministerul Industriei şi Comerţului

Eri la ora 12, într'un cadru festiv funcţionarii departamentului au depus jurământul de credinţă poporului român şi Republicei Populare Române după ce mai întâi secretarii generali şi directorii generali au depus jurământul în faţa tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al P. C. R. şi ministru al Industriei şi Comerţului.

La Ministerul de Finanţe

Tot eri dimineaţă, în mijlocul unui cald entuziasm, funcţionarii acelui departament au depus jurământul de credinţă poporului român şi Republicei Populare Române.

La Ministerul Muncii, Asistenţei şi Asigurărilor Sociale

Toţi salariaţii Ministerului Muncii s'au adunat la ora 12 în sala de festivităţi unde au depus jurământul în faţa tov. Vâjoreanu, secretar general. Cu această ocazie au luat cuvântul tov. Dogaru, directorul învăţământului muncitoresc, arătând că salariaţii publici salută cu entuziasm naşterea Republicei Populare Române şi o vor susţine cu toată puterea pentru a se creia o viaţă mai bună celor ce trudesc în uzine şi birouri.

★

Deasemenea, eri dimineaţă au mai depus jurământul salariaţii şi salariatele Casei Centrale de Asigurări Sociale în prezenţa tov. Marin Florea Ionescu, directorul general al acestei Instituţii, salariaţii Ministerului Justiţiei, Agriculturii şi Domeniilor etc.

Depunerea Jurământului Magistraţilor din Capitală

Eri la ora 1, în sala Secţiei I-a a Curţii de Apel, în faţa Excelenţei Sale d-lui Gh. C. Stere, membru în Prezidiumul Republicii Populare Române şi Prim Preşedinte al Curţii de Apel din Bucureşti, asistat de d. Procuror General, Joan Nicolau, au depus jurământul pentru Republică, primii preşedinţi de secţii şi consilierii Curţii de Apel.

La Trib. Ilfov, în faţa d-lui Prim Preşedinte al Trib. Ilfov D. Capră, asistat de d. Prim Procuror Eugen Radovici şi Prim Grefier Tănăsescu, au depus jurământul magistraţii şi funcţionarii Tribunalului Ilfov.

Deschiderea solemnităţii

In prezenţa tovarăşilor: Constantin Mârza, subdirector general C.F.R., Nicolae Ionescu, preşedintele Uniunii C.F.R., I. Banu, responsabilul secţiei economice a Consiliului Sindical Judeţean Ilfov, a întregului activ al Sindicatului C.F.R. Bucureşti şi a delegaţilor de muncitori dela Malaxa şi S.T.B., solemnitatea s'a deschis cu un bogat program artistic executat de 8 coruri ale diferitelor unităţi C.F.R., precum şi de o echipă de dansuri sovietice formată din salariatele dela C.F.R.

Trăiască Republica Populară Română!

In mijlocul entuziasmului general produs de frumosul program artistic, tov. Nicolae Ionescu, preşedintele Uniunii C.F.R. s'a urcat pe scenă şi profund emoţionat de actul istoric care s'a înfăptuit, a anunţat asistenţei proclamarea Republicii Populare Române.

Intr'un entuziasm de nedescris, cei prezenţi au aplaudat frenetic istoricul act, scandând numele tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al Partidului Comunist Român şi strigând „Trăiască Republica Populară Română". Apoi, tov. Ionescu Nicolae a ţinut să subliniez că premierea, care coincide cu transformarea României în Republică Populară, incumbă ceferiştilor o nouă îndatorare în munca de zi cu zi pentru crearea condiţiilor de trecere spre societatea socialistă.

Tov. Nicolae Vlădăscău, preşedintele sindicatului C.F.R., Bucureşti a făcut o largă expunere a evenimentelor politice interne şi externe, arătând că, datorită eforturilor depuse în muncă de clasa muncitoare din România, s'a putut înfăptui o serie de mari reforme în folosul celor ce muncesc. Ceferiştii din Capitală au adus o largă contribuţie la realizarea, în bună parte, a propunerilor P. C. R. şi premierea le astăzi constituie o încoronare a efortului depus.

Acei care nu înţeleg să-şi facă datoria n'au ce căuta în rândurile ceferiştilor

După saluturile rostite de tov.: Marin Constantin în numele muncitorilor dela Malaxa şi Soare Tudor, în numele celor dela S. T. B., a luat cuvântul tov. Mârza Constantin, subdirector general C. F. R. care a adus mulţumirile tovarăşului Chivu Stoica, director general C. F. R. către toţi cei care s'au distins în producţie şi în munca sindicală.

Instituţia noastră — a spus tov. Mârza — poate trăi astăzi prin propriile ei venituri. Trebue să muncim însă cu toţii ca C. F. R.-ul să realizeze un buget excedentar care să se reverse apoi asupra muncitorilor ceferişti pentru îmbunătăţirea traiului lor. Acei care nu înţeleg să-şi facă datoria nu au ce căuta în rândurile ceferiştilor.

Arătând că numai printr'o strictă disciplină în muncă se pot înfrânge greutăţile de astăzi, tov. Mârza a încheiat cerând ceferiştilor să muncească cu râvnă pentru a contribui la lărgirea marilor înfăptuiri realizate de regimul democratic în folosul poporului muncitor.

Impărţirea premiilor

S'a păşit apoi la împărţirea premiilor. Cei 300 de premiaţi puternic aplaudaţi de întreaga asistenţă, şi-au primit darurile compuse din: stofe de haine, material de lingerie de corp, încălţăminte, cărţi, etc.

Frumoasa solemnitate s'a încheiat apoi prin angajamentul premiaţilor de a munci şi în viitor cu aceeaşi râvnă şi abnegaţie pentru sporirea producţiei.

Liviu Ţăranu

300 de salariaţi ceferişti au fost premiaţi

pentru eforturi în producţie şi râvnă în munca sindicală

Marţi după amiază ceferiştii din Capitală adunaţi în sala Giuleşti, au trăit clipe de adevărată sărbătoare. Din iniţiativa Uniunii şi a Sindicatelor C. F. R. Bucureşti, 300 de salariaţi de toate categoriile din diferite unităţi au fost premiaţi pentru efortul depus în producţie şi în munca sindicală.

Este demn de remarcat că printre cei premiaţi se numără în primul rând acei care au ţinut să pună preţ pe iniţiativa lor în găsirea celor mai bune metode în muncă, aducând inovaţii maşinilor şi sculelor pentru a spori productivitatea muncii.

Datorită râvnei acestora şi a muncii depuse de toţi salariaţii dela C. F. R. această instituţie poate trăi astăzi prin propriile ei venituri, aşa cum a declarat tov. Mârza Constantin, subdirectorul general CFR

DOUA COMUNICARI ALE PATRIARHIEI către toate eparhiile şi parohiile ortodoxe din ţară

Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, comunică eparhiilor şi parohiilor ortodoxe din ţară următoarele:

«In urma abdicării regelui Mihai I şi până la dispoziţiunile definitive ale Sf. Sinod, la toate formulele de pomenire a capului Statului, în rugăciuni şi ectenii se vor întrebuinţa cuvintele „Înaltul prezidium al Republicii Populare Române".

Ministerul Cultelor invită deasemenea toate celelalte culte şi asociaţiuni religioase să se conformeze în acelaş sens.

★

Sfânta Patriarhie a Bisericii Ortodoxe Române comunică tuturor Eparhiilor şi parohiilor din Ţară, următoarele:

1) Tot personalul clerical, cântăreţi şi funcţionari bisericeşti, vor depune noul jurământ până în seara zilei de 2 Ianuarie 1948. Preoţii şi diaconii vor depune jurământul în faţa protoereilor respectivi sau la sediul celei mai apropiate protoierii cântăreţii în faţa preoţilor parohi iar funcţionarii bisericeşti în faţa şefului ierarhic respectiv.

2) La troparul „Mântuieşte Doamne poporul Tău", se va folosi formula veche „binecredincioşilor creştini".

Tov. Zaharia Stancu, noul Preşedinte al Societăţii Scriitorilor din România

Societatea Scriitorilor din România are un nou preşedinte, în locul d-lui Victor Eftimiu, pe tov. Zaharia Stancu Poet, prozator şi gazetar de mare talent, cunoscut şi apreciat de masse largi de cititori pentru activitatea sa în publicistică şi presa democrată, tov. Zaharia Stancu ocupă de un timp încoace şi funcţiunea de director general al Teatrului Naţional din Bucureşti, remarcându-se în această calitate prin'tr'o seamă de realizări care au făcut din pâinea noastră scenă o adevărată cetăţuie de artă şi cultură, pusă în slujba publicului larg.

Prin bogata sa activitate, tov. Zaharia Stancu reprezintă în viaţa noastră culturală un exemplu de intelectual pătruns de sensul vremurilor noi pe care le trăeşte şi conştient de rostul şi răspunderea care revine astăzi oamenilor artei. Deaceea credem că în noua sa calitate de preşedinte al Societăţii Scriitorilor din România, a cărei veche conducere a fost o permanentă frână în calea desvoltării S. S. R. pe linie progresistă — tov. Zaharia Stancu va lupta ca această instituţie să se transforme într'un factor important pentru ridicarea nivelului cultural şi artistic al poporului nostru pentru propăşirea artei democrate româneşti.

S. S. R.-ul trebue să devină o puternică baricadă a luptei ideologice antiimperialiste.